

Hemmet

– spegelbild och kärleksdepå

Våra hem är en återspeglning av Guds stora hemligheter – en hisnande tanke som bör få konkreta konsekvenser. Då kan hemmet få bli en god växtplats för många och en plats för gudsmöten.

NÄR VI ÄR PÅ RESA känns det ofta skönt att komma hem. Hemlängtan kan ibland vara mycket stark. Det finns något som vi upplever som ”hem” – en sorts kompass inom oss som pekar mot en viss plats.

Vår dotter har varit ett år som au-pair i Boston i USA. På hemväg från en New York-resa, där hon hade varit med om att fira Första Advent i en gudstjänst i Svenska kyrkan, kände hon mycket starkt att hon inte åkte ”hem”. Hon hade blivit påmind om hur det var hemma och längtade nu efter det – men vart hon än åkte i USA kom hon aldrig hem.

Hemlängtan i livet

Så är det också i vidare bemärkelse med oss människor. Vi är på resa genom livet. Men vi har tappat bort Gud. Vi reser bara på och söker nya upplevelser. Men inom oss finns en andlig kompass som pekar på vårt andliga hem. Ibland blir vi starkt påmind om detta genom något vi är med om, och vi känner av ”hemlängtan”. Men vi stannar ändå inte upp och frågar oss var vårt andliga hem finns, utan jagar bara vidare. Bort från Gud.

Att så många människor beskriver sin omvändelse till Gud som ”att komma hem” är nog ingen slump. David säger om och om igen i Ps. 42:2: *Varför är du så orolig min själ?* – och ger svaret lite längre fram: *Endast hos Gud söker min själ sin ro...* (Ps. 62:2). Kristus har öppnat väg till gemenskap med vår Far. Vi kan få ro i vår själ. Vi får komma hem. Det är vårt kristna hopp.

Bibelns bild av hem

Rätt perspektiv på våra egna hem här på jorden hämtar vi i Bibeln, som är full av bilder och berättelser om *hemmet*.

1. BIBELN TALAR OM ATT LEVA I GUD OCH I KRISTUS – att vår rätta plats är *i* honom (se Ef. 1). Detta är väl uttryckt i andaktsboken *Alla dagar nära* av Max Lucado:

”Gud vill vara ditt hem. Han har inget intresse av att vara ett vandrarhem eller en andelslägenhet eller ett motell. Försök aldrig använda Gud som en sommarstuga eller ett ställe att vila upp sig på ibland. Han vill att du ska finnas hos honom nu och alltid. Han vill vara din postadress, din referens, ditt hem.

För många är det en ny tanke. Vi tänker oss Gud som någon att diskutera, inte som en plats att bo på. Vi tänker oss Gud som en som utför mirakel, inte som ett hem. Vi tänker oss Gud som en skapare att åkalla, inte som ett hus att bo i. Men vår Far vill vara något mer. Han vill vara den i vilken vi 'lever, rör oss och är till'."

2. BIBELNTALAR OM EN PLATS SOM ÄR HEMMA, t.ex. genom:

- Berättelsen om den förlorade sonen, som går bort från sitt hem, men kommer tillbaka igen (Luk. 15).
- Beskrivningen av Guds folk i GT, som är på väg till sitt hemland Israel. Gud är med dem på resan hem och bor mitt ibland dem genom tabernaklet (Ps. 84).
- Alla de ställen i NT som talar om himlen och om Guds folks vandring till det hem som väntar dem när livet är slut.

Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig. I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig för att ni skall vara där jag är (Joh. 14:2-3).

Versen talar om att Gud har en verklig, rumslig plats för mig. Det finns en plats där Gud är, och där vi ska få vara och känna oss verkligt hemma!

3. BIBELNTALAR MYCKET OM ATT VI SOM KRISTNA ÄR DELAR I EN FAMILJ – I ETT HEM. Vi är barn. Vi har en Far. Vi är arvingar. Jesus är vår bror och andra kristna är våra syskon. Och vi har fått barnskapets Ande. Bibeln återkommer ofta till detta – läs Rom. 8:15-17!

Ty alla som drivs av Guds Ande är Guds söner. Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande i vilken vi ropar: "Abba Fader!" Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn. Men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom, för att också bli förhålligade med honom (Rom. 8:15-17).

Våra egna hem – en spegel

Vi bygger hela den kristna gemenskapen med dessa bibliska tankar som förebild, men också våra hem. Hemmen har sitt ursprung hos Gud. Våra hem är en återspeglning av Guds stora hemligheter. Det är en hisnande tanke! Har du tänkt på ditt hem i detta stora perspektiv? Om vi ser hemmets värde och tror att det speglar något av Guds väsen, bör vi förstås sätta värde på det, vårda och sköta det så att det kan spegla Gud på bästa sätt.

Hemmet är en plats där jag har mina saker, gör mina avtryck och där jag känner mig hemma. Mitt hem påminner mig om att Gud har en verklig plats – ett rum – för mig i himlen. Himlen är också en plats där jag kommer att leva i ständig lovsång och tillbedjan av Herren. Det får och bör mitt hem här på jorden också präglas av.

Alla som lever som ensamstående skulle nog hålla med om att det svåraste är ensamheten. Den är också en av vårt samhälls stora och växande folksjukdomar.

Gud lever i relation såsom Fadern och Sonen och Anden. Vi

är skapade till att leva i relation med Gud och varandra. I relation till Herren växer och mognar vi som Guds barn. Vårt hem är en bild av detta genom att det är en växtplats för dem som lever tillsammans. Där hämtar vi kraft, växer som människor i samspelet med varandra och tränar oss i att leva för och med andra.

Gud säger att jag tillhör honom, han ser och vet om mig. Jag har en uppgift hos honom och inför honom kan jag vara den jag är och behöver inte förstå mig. Trots att Gud vet hurdan jag är, är jag villkorslöst älskad. Så till den grad att hans Son gav sitt liv för mig.

I mitt hem har jag en tillhörighet i min familj. Jag är sedd och behövd, kan vara den jag är och behöver inte förstå mig. Jag är villkorslöst älskad och möter värme, omsorg och öppenhet trots att jag ofta inte förtjänar det.

Att våra hem på dessa olika sätt återspeglar Guds stora hemligheter bör få konkreta konsekvenser.

RUMSLIG PLATS. Det är bra och värdefullt att skapa sig och sköta ett hem. Hemmet speglar personlighet och intressen och rymmer personligt värdefulla saker. Den yttre ordningen är inte oviktig utan gör att vi känner oss hemma och trivs.

PLATS FÖR TILLBEDJAN. Många har kommit till tro i sitt eget eller någon annans hem. Det kan uppmuntra oss att på olika sätt göra Jesus synlig och tydlig.

VÄXTPLATS. I ett hem bygger vi långsiktiga relationer, där vi övar oss i underordning och tjänande. Paulus talar om en stor hemlighet i förhållandet mellan man och kvinna som speglar något av Guds väsen (Ef. 5). Vi får göra detta synligt i våra äktenskap.

TILLHÖRIGHET. Vad som än händer kan inget rubba vår tillhörighet till familjen – vi kan bekräfta den i tanke och handling.

SEDD OCH BEHÖVD. I familjen bejakar vi varandras olikheter, ser och uppmärksammar varandra och ger ansvar och utvecklingsmöjligheter.

NAKENHET. Jag behöver inte förstå mig. Hemmet är en plats för att träna sig i förlåtelse i praktiken och gäller förstås alla relationer, inte bara föräldrar – barn.

VILLKORSLÖS KÄRLEK. Jag får möta barmhärtighet, vågar anförtro mitt innersta och får vara mig själv.

Våra hem – den krossade spegelbilden

Konsekvenserna borde vara tydliga i våra hem, men så är det ju inte! Vi lever i den skadade verkligheten – *allt* är fördärvat av synden. Spegelbilden är krossad. Vi lever alla med olika synder, sår, skador och otillräcklighet. Men vi är trots allt spegelbitar.

Alla som bygger ett hem speglar något av Guds väsen, liksom alla människor genom att finnas till visat på Gud eftersom de är skapade till Guds avbild – även om de inte tror på honom! (Rom. 1.)

En kristen har dock fått en grund och medvetenhet, hjälp och möjlighet till upprättelse och framåtblick. Mitt i vår brusthet får vi, på de bästa sätt vi kan, sträva efter att spegla Guds tanke, honom som är ljuset – och jag får låta min skärva stråla av hans ljus.

FOTO: SANJA GJENERO

Skärvornas blinkningar

I vår tid är våra hem utsatta för stora prövningar. Kärnfamiljen som grund är inte längre något ideal, utan framställs som förlegad och likvärdig med andra samlevnadsformer. Individualismen gör att "jaget" alltid kommer i främsta rummet. Min egen lycka blir överordnad alla andras. Det visar sig i att allt fler lever i ensamhushåll eller som ensamstående med barn.

Samtidigt finns en osundhet i vår tid att man som ensamstående inte ser en möjlighet i att leva så, att ensamhetens följder minimeras, t.ex. i olika former av storhushåll, kollektiv och vän-/syskongemenskap. Alla har inte kallelsen att leva i egen familj – men kan ändå få vara del i en större familjegemenskap. På det viset kan också de förverkliga Guds plan och tanke – där relationer är en av grundpelarna.

VILKA VAL SKA VI GÖRA för att Guds tanke ska kunna bli synlig i våra egna hem? Kanske något av nedanstående kan ge egna tankar och bön till Gud.

- Låt Jesus få bli nummer ett i mitt eget vardagsliv. Lev i honom och låt honom vara förebild i alla livets val.
- Låt Jesus få synlig prioritet i våra hem. Varje sak och val har betydelse. Samtala med andra och med varandra, som makar och kanske med barnen, för att hitta nya vägar och rutiner som uppvärderar hemmet. Herren säger till Israels barn hur viktiga Guds ord ska vara för dem: *Dessa ord som jag i dag ger dig befallning om, skall du lägga på ditt hjärta. Du skall inskräpa dem hos dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp...* (5 Mos. 6:6–7). Detta är också vår väg.

HUR FÖRNYAR VI HEMMET till att bli en plats för Gudsmöten?

Kanske genom att

- skapa rutiner och goda vanor som håller i kristider (tid för varandra och andra, måltider m.m.)
- synliggöra Kristus visuellt och praktiskt (bilder och föremål och tjäna varandra)
- skapa mötesplatser för tro och tillbedjan i vår familj och med andra (samtal, andakter, vägledning osv).

Varje dag undervisade de i templet och hemma i husen och predikade det glada budskapet att Jesus är Messias (Apg. 5:42).

BODIL MÅNSSON

Barnverksamhetsinspiratör, Starby

ATT BE OM

Låt vår önskan i dag vara som Josuas

- *Jag och mitt hus vill tjäna Herren* (Jos. 24:15).

Låt oss be om nåden

- att hjälplöst kunna be om Guds hjälp, nåd och förbarmande så att hans ljus får lysa genom oss
- att kunna se och tänka på våra hem i ett större perspektiv
- att kunna hjälpa varandra på vägen.